

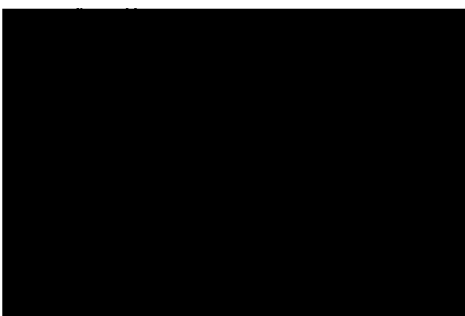
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๔ /๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินของบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : เทศบาลนครขอนแก่น
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ขร ๕๒๐๖/๗๔๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น ขอตรวจสอบว่า บุคคลทั้ง ๖ ราย คือ

- ๑.
- ๒.
- ๓.
- ๔.
- ๕.
- ๖.

มีหลักฐานทางการเงิน สัมหาริมทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งสิทธิต่างๆ ที่บุคคลทั้ง ๖ รายดังกล่าวที่พึงมีพึงได้ หรือเป็นทรัพย์สินที่เป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความครอบครองของบุคคลดังกล่าวหรือไม่
ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น มีหนังสือ ที่ สค.๑ (ขก) ๖๗๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงนายกเทศมนตรีนครขอนแก่นว่า เนื่องจากข้อมูลที่ขอตรวจสอบมานั้นเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕)

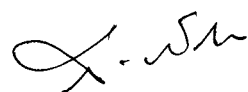
หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

และมาตรา ๒๔ ธนาการอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลมิได้ ดังนั้น ธนาการอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลของบุคคลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ขก ๕๒๐๖/๒๖๗ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาการอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า กรมบัญชีกลางโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังได้ชี้ขาดให้เทศบาลนครขอนแก่นรับผิดชอบเนื่องจากผิดสัญญากรณีที่ไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ตามสัญญาเช่าอาคารตลาดสดให้แก่เกษตรกรรม ซึ่งมีบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่เทศบาลนครขอนแก่นตามความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่จำนวน ๖ คน คือ

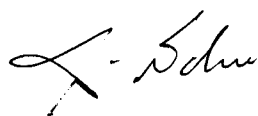
ผู้อุทธรณ์ได้ใช้มาตรการบังคับทางปกครองกับบุคคลผู้ต้องชำระเงินต่อเทศบาลนครขอนแก่น โดยวิธีการยึด หรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อชำระเงินให้ครบถ้วน ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรีนครขอนแก่นผู้มีอำนาจตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ชอบที่จะดำเนินกระบวนการยึด หรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินโดยไม่จำกัดพื้นที่ และการสืบหาทรัพย์สินของลูกหนี้ก็เป็นตอนหนึ่งในกระบวนการยึด หรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน โดยปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลมเท่าที่เข้ากับลักษณะของเรื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครองที่เรียกให้ชำระเงิน และเจ้าหน้าที่ผู้ใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยวิธีการยึด หรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน ย่อมได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และประมวลกฎหมายอาญา ในการปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย จึงได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ขก ๕๒๐๖/๗๔๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการธนาการอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น ขอตรวจสอบหลักฐานทางการเงิน สังกะสีทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งสิทธิต่างๆที่บุคคลทั้ง ๖ รายดังกล่าวที่พึงมีพึงได้ หรือเป็นทรัพย์สินที่เป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความครอบครองของบุคคลดังกล่าว แต่ธนาการอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น ปฏิเสธการเปิดเผย

ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น
มีหนังสือ ที่ สก. ๑ (ขก) ๐๔๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจง
เพิ่มเติมว่า จากการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับวงเงินกู้และประกันหลักทรัพย์วงเงินกู้แล้ว ปรากฏว่า
พบข้อมูลของบุคคลจำนวน ๒ ราย ในจำนวน ๖ รายดังกล่าว แต่ไม่พบข้อมูลบัญชีเงินฝากของ
บุคคลทั้ง ๖ รายแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น
ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ
เกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้
สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคง
และจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชน
ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ
แต่ไม่ได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ
เพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการ
แผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นผู้ทรงสิทธิตาม
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

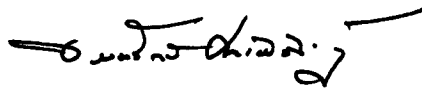
(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบูลย์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายอีกหาญ โตมรศักดิ์)